

ชื่อผลงาน “ปีติสุข”

“ อย่างให้คนรุ่นใหม่ เข้ามาศึกษา
งานภูมิปัญญาพื้นบ้าน เพื่อที่จะได้พับกับ¹
ความสุขในการทำงานในแบบวิถีที่เรียบง่าย
ต่างจากสังคมเร่งรีบในปัจจุบัน ”

นายกิตติศักดิ์ ผันสาย (อายุ 32 ปี)
ประเภทงานศิลปหัตถกรรม : เครื่องดิน
(ประติมากรรม และน้ำดัน)

ที่อยู่ : 40 หมู่ 6 ต.บ้านกาด อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ 50360
โทรศัพท์ : 09-4709-5146

กิตติศักดิ์ ผันสาย 0947095146

“น้ำดัน” ภาชนะที่ใช้สืบสาน下來 มีลักษณะทรงสูง ตัวน้ำดัน
ขั้วนกลมบริเวณคอกจะสูงขึ้นเป็นมาศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีความล้ำ
นานาประดิษฐ์ บ่งบอกถึงคุณค่าของงานประติมากรรม จิตกรรม
ที่ซึ่งมีมือแต่ละท่านได้รังสรรค์ อาจจะกล่าวได้ว่า “น้ำดัน” เป็น²
เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตริมชายฝั่งชาวล้านนา
มาอย่างยาวนาน

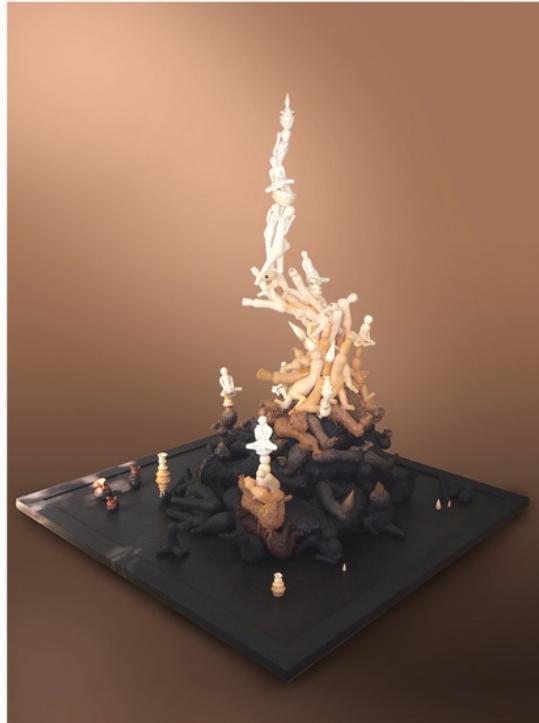
กิตติศักดิ์ ผันสาย เดิมโตในครอบครัวและชุมชนที่มีการสืบทอด
ภูมิปัญญาการทำน้ำดัน มีความผูกพันกับศิลปะแขนงนี้มาตั้งแต่เด็ก
จึงมีความมุ่งมั่นที่จะอนุรักษ์งานไม้ให้สืบสานไปให้สู่คนรุ่นหลัง กิตติศักดิ์จึงพยายาม
เรียนรู้และฝึกการปั้นจากคุณลุง (สล่าแดง) ที่ได้ถ่ายทอดความรู้
กระบวนการวิธีการทำแบบโบราณจนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง หลังจาก
ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย สาขาวัสดุ
ศิลปกรรม จึงได้นำเทคโนโลยีการขึ้นรูปน้ำดันมาประยุกต์ ผสมผสาน
เข้ากับความรู้ที่รู้เรียนมา สร้างสรรค์งานพุทธศิลป์มากกว่า 10 ปี

ลำดับการสืบทอดงานหัตถศิลป์

รุ่นที่ 1 : นายแก้ว คำปวน (คุณปู่)

รุ่นที่ 2 : นายสมกรรพ์ ศรีสุวรรณ (คุณลุง)
(ครุช่างศิลปหัตถกรรมปี 2554)

รุ่นที่ 3 : นายกิตติศักดิ์ ผันสาย (หลานชาย)

ผลงานดั้งเดิม (ซ้าย) :
น้ำตัน (คนโภคินເພາ)

ชื่อผลงาน (ขวา) : ຮູ້ຖຸກ່າ

“การทำน้ำตันในปัจจุบันยังคงเอกลักษณ์ตามแบบที่ได้รับการสั่งทอดมาจากคุณลุงดั้งเดิมท่าน การขึ้นรูปการปั้น การเผา ซึ่งแต่ละขั้นตอน แห่งไว้ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นมากมาย และมีการนำวัสดุรอบตัวมาทำเป็นอุปกรณ์ให้งานอาทิ แป้นหมุน ด้วยมือไม้ตัดไม้ดึง เตาเผา ก่ออิฐ ปัจจุบันงานแขวนนี้ ใกล้จะสูญหาย แม้แต่ในห้องนิ่งภาคเหนือที่ก็เป็นแหล่งกำเนิดน้ำตันยังเหลือผู้ที่สืบทอดงานด้านนี้เพียงไม่กี่ราย การอนุรักษ์จึงเป็นสิ่งสำคัญ”

แม้การสร้างงานศิลปะแขนงนี้จะมุ่งเน้นการอนุรักษ์ แต่การต่อยอดมรดกภูมิปัญญาที่เป็นสิ่งสำคัญจึงได้ศึกษาดูงานจากหลักศิลป์เพื่อหาความรู้จนเกิดความคิดใหม่ๆ ใน การสร้างสรรค์งาน และได้นำเทคนิคการปั้นน้ำตันมาประยุกต์เข้ากับหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา จนเกิดเป็น

ประดิษฐกรรมเชิงพุทธศิลป์ อีกทั้งยังได้นำภูมิปัญญาดั้งเดิมด้านการข้อมือ มาประยุกต์ใช้ด้วยวิธีการนำเครื่องปั้นดินเผาที่ผ่านการเผาผ่านกลบด้วยชี้เลือย และแกกลบทันทีหลังจากที่นำออกจากการเผา จะทำให้เครื่องปั้นดินเผาเกิดเป็นสีดำ หรือสีน้ำตาล สวยงาม แปลกตาอย่างขึ้น

“สิ่งที่ผมอยากทำในอนาคตคือ การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ที่แฟบได้ด้วยคำสอนหลักการใช้ชีวิตตามแนวทางพุทธศาสนา เพราะต้องการให้ผู้ที่ได้接触ผลงาน เข้าใจ เข้าถึง และซาบซึ้งกับหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต หลักสำคัญคือผ่านกระบวนการเรียนรู้ การทำแบบดั้งเดิมของล้านนาทุกขั้นตอน เพราะตั้งใจที่จะสืบทอดและสานต่อภูมิปัญญาที่ให้ความอยู่ต่อไปสู่ลูกหลานให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ด้วยความตั้งใจในการอนุรักษ์และเผยแพร่ภูมิปัญญาล้านนา กิตติศักดิ์ได้ร่วมเป็นวิทยากรสาธิต การทำน้ำตันร่วมกับคุณลุง(สลาแดง) และนำผลงานงานปั้นในเชิงพุทธศิลป์จัดแสดงในเทศกาลต่างๆ หรือพิพิธภัณฑ์ศิลปะในภาคเหนือ เป็นการส่งต่อความรู้นี้ให้กับผู้ที่สนใจได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับงานประทัดอื่นๆ เช่นให้ “น้ำตัน” เป็นที่รู้จักร่วมหลายและเห็นถึงคุณค่า ความงามของงานศิลปะแขนงนี้

รับชมวิดีโอคิป
ผ่าน Application

เตรียมอุปกรณ์

- ดินเหนียว
- แป้งหินุน (แก่นสำหรับปั้นซับงาน)
- ไม้สำหรับจาน
- ไม้แหลมสำหรับตัดดินเหนียว
- ไม้คั้งสำหรับจัดรูปทรงของชิ้นงาน
- เตาเผาอิฐ (ก่อเอง)

ขั้นตอนดำเนินการ

1. การเตรียมดินเหนียวนำดินเหนียวที่พรมน้ำหมักค้างคืนโดยใช้ใบตองแห้งคลุมให้ดินซุมน้ำพอกหมายความว่าให้ดินอ่อนตัว
2. การขันรูป นำดินเหนียวที่น้ำดองอ่อนตัวแล้วปั้นเป็นแท่งกลมยาว นำมาขีบหุบบานແบับหมุน หรือที่เรียกว่า “ก่อพิมพ์” เป็นการปั้นจากครึ่งล่างของชิ้นงานหากเป็นชิ้นงานเล็กสามารถขันรูปปุณหลังได้ทั้งชิ้นงาน
3. การผึ่งแดด นำชิ้นงานที่ขันรูปปีบผึ่งแดดให้หมาดพอให้ดินอ่อนตัว จึงนำมาปั้นต่อให้เสร็จตามแบบที่ต้องการ แล้วนำไปผึ่งแดดอีกครั้งจนดินแห้งสนิท
4. การเผา นำชิ้นงานที่ตากแห้งติดเส้นเช้าเตาเผา (เตาอิฐที่ก่อขึ้นเอง) ที่ให้ความร้อนสม่ำเสมอโดยใส่ฟืนเผาตลอดทั้งวันทั้งคืน เพื่อให้ดินสุกทั่วทั้งชิ้นงาน ใช้เวลาเผาประมาณ 18 ชั่วโมง
5. การแย้มเตา เมื่อเผาชิ้นงานตามเวลาที่กำหนดจะถึงชิ้นงานไว้ในเตาเผา 2 คืบ หลังจากนั้นจะค่อยๆ เปิดเตาให้มีช่องว่างเพื่อระบายความร้อนออกหรือที่เรียกว่า “การแย้มเตา”
6. การคลุกน้ำเลือย เลือกชิ้นงานที่สมบูรณ์ออกจากเตาเผาหากลูกกับน้ำเลือย(แกลบ) จนชิ้นงานเกิดเป็นสีดำสวยงาม เป็นอันเสร็จสมบูรณ์

